

Afgelopen jaren experimenteerden telers en telersgroepen met precisielandbouw, zonder ervaringen uit te wisselen. Nu steken ze de koppen bij elkaar.

en water. Dus minder energie en minder broeikasgassen. Kortom, verduurzaming van de landbouw.

Vroeger afzonderlijk, nu samen

Tussen 2005 en 2008 waren er ook 14 afzonderlijke gps-projecten actief. Deze projecten van telers en telersgroepen werkten niet samen en er was ook geen overleg over elkaars bevindingen. Alle afzonderlijke gps-projecten zijn in 2008 geëvalueerd. Daaruit bleek dat veel groepen hetzelfde onderwerp onderzochten, zoals plaatsspecifiek bemesten en op va-

riabele afstand aardappelen poten op basis van lutumgehalte. Ook liepen alle deelnemers tegen dezelfde problemen op en bedachten ze dezelfde deeloplossingen. Uiteindelijk werkte het technisch allemaal wel, maar vertaling van de gps-kaarten naar een praktisch advies bleek nog een stap te ver.

Deze ervaring bleek een goed leermoment voor de partijen die bezig waren met precisielandbouw. Alle telersgroepen en gps-projecten die zich in het verleden afzonderlijk met precisielandbouw bezig hielden, hebben aansluiting gezocht bij PPL en werken nu min of meer samen.

€6 miljoen beschikbaar

Het ministerie van LNV investeert €6 miljoen in het PPL-programma, ver- ➔

TELER JACOB VAN DEN BORNE HEEFT BIJ PPL **DRIE PROJECTEN** AANGEMELD.

‘Hele sector heeft baat bij PPL-projecten’

PROFIEL

Naam: Jacob van den Borne. **Woonplaats:** Reusel (N.-Br.). **Bedrijf:** akkerbouwbedrijf met 400 ha fritesaardappelen op droogtegevoelige zandgrond.

Jacob van den Borne heeft drie projecten aangemeld bij het PPL-programma. Project 1 is het vergelijken van remote-sensingsystemen (MijnAkker en Worldview-2) en biomassameters (GreenSeeker, Cropcircle, Fritzmeier en Yara N-sensor) op één perceel. In dit project werkt hij samen met adviesbureau TTW, WUR en BLGG. In het perceel zijn grote plots met bemestingstrappen aangelegd. Hij wil de komende vier jaar vergelijken of alle systemen dezelfde waarden aangeven op dezelfde plek. „De hoeveelheid biomassa wordt uitgedrukt in de eenheid NDVI of WdVI. Stel, de GreenSeeker meet op een bepaalde plek een NDVI van 0,5, terwijl de CropCircle een NDVI van 0,7 aangeeft. „We kunnen wel met rekenregels voor bijbemesten aan de gang, maar ik weet niet eens of alle systemen hetzelfde meten. Eerst dat maar eens controleren.”

Project twee behelst de optimalisatie van het phytophthora-adviesmodel van Dacom. Bij dat model moet de teler telkens vier parameters invoeren, waarmee wordt berekend hoeveel onbeschermde blad is bijgegroeid. Deze parameters zijn echter voor interpretatie vatbaar, stelt Van den Borne. „Ikzelf schat bijvoorbeeld twee blaadjes, maar pa, die op de andere spuit rijdt, schat drie. Wie heeft gelijk? Als de waarneming niet goed is, kun je niet vertrouwen op het spuitadvies van het model.” De akkerbouwer laat nu onderzoeken of biomassagegevens vanuit biomassasensoren of vanuit MijnAkker als parameter te gebruiken zijn. „Als het lukt, heeft de hele sector er baat bij”, vertelt Van den Borne. „De spuitadviezen worden er beter van en makkelijker te gebruiken.”

In project drie bekijkt Van den Borne of in het beregeningsadviesmodel van Dacom de bodemvochtmeters (à €2.000 per stuk) zijn te vervangen door sensordata of geogerefererde weerdata van MijnAkker.

FOTO: FOTOBURO BERT JANSEN

E3